

ת"פ 49591/10/10 - מדינת ישראל נגד עבד מחאגנה

בית משפט השלום ברמלה

14 יולי 2014

ת"פ 49591-10-10 מדינת ישראל נ' מחאגנה

בפני כב' השופטת פרנקל (שיפמן) ליאורה
המאשימה
נגד
הנאשם
עבד מחאגנה

נוכחים:

בא כח המאשימה עו"ד אלמוג בן חמו

הנאשם - בעצמו

בא כח הנאשם עו"ד נירה שגב ועו"ד יגאל כהן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודייתו בעבירה של החזקת סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, באופן שביום 07.02.10 בשעה 06:00 או בסמוך לכך באגף 19 בתא 5 בכלא "איילון", החזיק בתוך קופסת סיגריות סכין שלא כדין ומבלי שהוכיח שהחזיק בו למטרה כשרה.

ההסדר:

בישיבת יום 01.07.13 הצדדים הציגו הסדר טיעון במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעובדות כתב האישום. הוסכם כי עונש המאסר המותנה בן השישה חודשים שתלוי כנגד הנאשם יופעל בחופף לעונש שיוטל בגין התיק הנדון והעונש ירוצה

עמוד 1

על דרך של עבודות שירות, במידה והנאשם ימצא מתאים. הוסכם כי התחייבות על סך 10,000 ₪ התלויה כנגד הנאשם תופעל ולא יוטל קנס כספי נוסף. הסכום ישולם בתשלומים כמו כן, הוסכם כי יוטל על הנאשם עונש מותנה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 12.02.14 נקבע כי הנאשם אינו כשיר לבצע עבודות שירות נוכח יסוד סביר לחשש בפגיעה בגופו או בחייו של אדם לרבות הנאשם. כמו כן צוין שלא כשיר לעבודה פיזית ואין חו"ד פסיכיאטרית.

בהמשך הוגשה חוות דעת נוספת ביום 9.3.14 ממנה עולה כי לנאשם לא נמצא מקום השמה בעבודת שירות. במסגרת חוות הדעת התייחס הממונה בין השאר לעמדת משטרת ישראל.

השתלשלות העניינים:

1. בישיבת יום 1.7.13 הופנה הנאשם לממונה. נתבקשה חוות דעת לישיבת יום 15.9.13.
2. הנאשם לא התייצב אצל הממונה וטען בישיבת יום 15.9.13 כי לא קיבל זימון. לאור האמור ולפנים משורת הדין, ניתנה לנאשם ההזדמנות למצות את ההליכים מול הממונה.
- הדין נדחה לחודש נובמבר על מנת לאפשר לנאשם להתייצב אצל הממונה ולצאת לחו"ל למכה, כבקשתו.
3. בהמשך לא התייצב הנאשם לישיבת יום 19.11.13 הואיל ועוכב ע"י המשטרה ונדחה הדין ליום 10.12.13.
4. חוות דעת ממונה לא הוגשה גם לישיבת יום 10.12.13, ומשכך, נדחה הדין ליום 31.12.13.
- ביום 31.12.13 לא התייצב הנאשם הואיל ואושפז בבית חולים והדין נדחה ליום 13.1.14.
5. ביום 13.1.14 הודיע בא כח הנאשם כי לא הוגשה חוות דעת ממונה, הגם שהנאשם היה אצל הממונה, נשלח לפסיכיאטר, אולם בדיעבד חוות דעת כאמור לא הוגשה, משכך, הדין נדחה ליום 23.2.14.
6. לישיבת יום 23.2.14, הממונה הגיש חוות דעת בה ציין, בין השאר, כי לא נתקבלה חוות דעת פסיכיאטרית, הגם שהנאשם נתבקש להגיש חוות דעת ולא המציא. כמו כן צוין כי משטרת ישראל מתנגדת להעסקתו בעבודות שירות.
7. במועד הנ"ל החליף הנאשם ייצוג לאחר שנתקבלה חוות דעת הממונה, טען הנאשם כי הוא עותר לבטל את הודיתו. בהמשך, משעתירתו נדחתה, טען הנאשם כי הוא עותר שיוגש תסקיר בעניינו, וכן עתר לדחות הדין למועד אחר על מנת לאפשר לו להכין את טעונו לעונש, והדין נדחה ליום 24.2.14.
8. ביום 24.2.14 הודיעה ב"כ הנאשם כי בין ישיבת יום 23.2.14 לישיבת יום 24.2.14, עלה בידי הנאשם לקבל חוות דעת פסיכיאטרית, ולדברי הסניגורית באישון הלילה הנאשם ביקר אצל הפסיכיאטר פרופ' לפסיכיאטריה, מנהל

המחלקה לבריאות הנפש בטירת הכרמל, וניתנה חוות דעת בעניינו.

כמו כן טענה הסניגורית כי הנאשם ביקר ביום 23.2.14 אצל קצין מבחן פרטי, וניתנה בענינו חוות דעת גם על ידי קצין המבחן, כך שבידי הנאשם שתי חוות דעת החסרות לממונה על עבודות השירות.

9. לאור האמור, עתרה הסניגורית כי הממונה על עבודות השרות יבחן את ענינו של הנאשם בשנית.

טענה כי הממונה במסגרת שיקוליו חרג מסמכותו ולקח שיקול זר עת בחן התאמת הנאשם לביצוע עבודות שרות. הפנתה לפסק דין בעניין ע"פ 779/08 **מוסלי נ' מ"י** (1.4.2009).

עוד טענה, בין השאר, כי בחוות הדעת צוין כי הנאשם שלל שימוש בסמים למרות שבבדיקה אחרת בתיק אחר נפסל בגין בדיקת שתן חיובית. טענה כי לא צוין מתי נערכה בדיקת השתן הנ"ל, ולא צוין מה היו ממצאי הבדיקה אשר עבר הנאשם לצורך ההליך שלפני.

בנוסף, טענה כי הנאשם שוחרר מבית סוהר לפני כשלוש וחצי שנים, ומאז שחרורו לא הסתבך בפלילים.

10. בא כח המאשימה התנגדה.

בא כח המאשימה טענה כי הנאשם נמצא כלא מתאים על ידי הממונה, והיו לו הזדמנויות אין ספור להמציא את כל התעודות הנדרשות והוא לא ניצלן.

כמו כן טענה כי לענין חוות הדעת המודיעינית, חוות דעת זו היא אחת מיני הסיבות בגינן לא נמצא הנאשם כשיר לבצע עבודות שרות. טענה כי הנאשם ידע, עת נשלח לממונה, שקיימת אפשרות לפיה ימצא כלא כשיר ויאלץ לרצות מאסר מאחורי סורג ובריח.

לאור האמור עתרה לגזור את דינו של הנאשם בהתאם להסדר הטעון.

11. בהחלטתי מיום 24.2.14 נתבקש הממונה להבהיר את חוות דעתו והכל כמפורט בהחלטה והדין נקבע ליום 9.3.14.

12. לישיבת יום 9.3.14 הוגשה חוות דעת נוספת בה צוין בין השאר כי לאור בחינת מכלול נתוניו הנאשם אינו מתאים לבצע עבודות שרות נוכח קיומו "של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם לרבות בנאשם עובד השירות עצמו".

לחוות הדעת צורפה פרפרזה ממנה עולה כי משטרת ישראל מתנגדת להעסקתו של הנ"ל בעבודות שרות.

13. לאור העובדה שהמניעה להשמת הנאשם בעבודות שירות הייתה נעוצה בחוות הדעת המודיעינית, זומן בהסכמת התביעה הקמב"ס לישיבת 16.6.14.

14. ביום 16.6.14 התייצב קצין המודיעין בבית המשפט והבהיר את עמדת המשטרה בעקבות המידע המודיעיני שבגינן נמצא הנאשם שלא כשיר לביצוע עבודות שירות.

15. ב"כ הנאשם טענה כי הממונה חרג מסמכותו, עתרה לדחות הטיעונים לעונש ולאפשר להגנה להכין הטיעונים. הדין נדחה ליום 19.6.14, על מנת לאפשר לנאשם להכין את טעונו.

16. ביום 17.6.14 הנאשם הגיש בקשה לעיון בחומר החקירה לפי סעיף 74(ב) באשר לחומר שהוצג לפני ע"י קצין המודיעין בישיבת יום 16.6.14.

כמו כן, הוגשה בקשה לדחיית מועד הדין.

הבקשה נדחתה.

17. בדיעבד ביום 29.6.14 התקיים דיון במהלכו ההגנה חלקה פעם נוספת על ממצאי הממונה ועתרה לחייב הממונה למצוא מקום עבודה לנאשם.

18. לא נעתרתי לבקשה, עם זאת אפשרתי לנאשם לחזור בו מהסדר הטעון ולטעון כמיטב הבנתו לעונש, לרבות לעתור להארכת התנאי.

19. בדיעבד, ב"כ הנאשם עתרו לכבד הסדר הטעון. עם זאת טענו כי הממונה לא עשה עבודתו כנדרש.

20. לאור האמור מצאתי כי יש מקום לגזור הדין בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין.

עבר פלילי:

לחובת הנאשם 9 הרשעות קודמות ושני גמרי דין מבית משפט השלום לנוער בעבירות שונות, בין השאר הורשע בעבירה דומה.

הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה הרשעה מיום 07.12.10 מבית משפט השלום בחדרה בעבירות של רכישת/החזק נשק שלא כדין, רכישת/החזקת חלק של נשק אות תחמושת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית. על הנאשם הוטלו ששה חודשי מאסר לריצוי בפועל לריצוי, עונש מותנה וקנס כספי, כמו כן הופעל עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים ובבסך הכל נקבע כי ירצה 14 חודשי מאסר.

לחובתו הרשעה מיום 27.01.09 מבית משפט השלום באילת בגין עבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה בגינה הוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי של ששה חודשים למשך שלוש שנים בגין אותה עבירה וכן חייבו לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה על סך 10,000 ₪.

מע"ת שהינו בר הפעלה במקרה שלפני.

דין והכרעה:

1. תיקון מס' 113 לחוק העונשין "מעניק בכורה, אם כי לא בלעדיות, לעקרון ההלימות - הוא עקרון הגמול... על פי עקרון זה, העונש הראוי לעבריין נגזר ממידת אשמו ומחומרת מעשיו...". (ראו ע"פ 8641/12, 8678/12

מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

2. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, סעיפים 40ג(א) + 40ט'.

3. באשר לערך החברתי שנפגע - הערך המוגן

במקרה הנדון הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה הינו שלום הציבור. החזקת סכין יוצרת סיכון מהשימוש הפוטנציאלי הגלום בסכין והסיכון הרב שטמון בהחזקתו.

ברע"פ 242/07 לאוניד אולימבוב נ' מדינת ישראל (11.01.07) כב' בית המשפט ציין:

"...ואכן אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת תרבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה. חרף העובדה, כי לחובתו של המבקש היה תלוי ועומד מאסר מותנה של ארבעה חודשים בגין אותה עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, לא שינה את דרכיו, ומעשיו גרמו לבית המשפט המחוזי לחוש, כי ענישה מקילה אינה מרתיעה אותו מפני המשך עבירות. לא ראינו איפוא מקום להתערב בפסק-דינו של בית-המשפט המחוזי, כשלעצמו".

ברע"פ (חיפה) 3192/08 מדינת ישראל נ' עואד עמראן (12.06.08) כב' בית המשפט ציין:

"ככלל, צודקת המאשימה בגישתה, כי בעבירה של החזקת סכין יש מקום לגזור עונשי מאסר אשר ירתיעו את מחזיקי הסכין, גם אם לא ביצעו כל עבירה נוספת. הנסיון מלמד כי ריבוי הסכינים הנישאות על-ידי אלו ואחרים מוביל לריבוי של מעשי דקירה. סכינים הנישאות שלא למטרה כשרה סופן שיעשה בהן שימוש פוגעני. מכאן גם מדיניות הענישה עליה חזר בית המשפט העליון וגם בית משפט זה פעמים רבות והיא גזירת עונשי מאסר לריצוי בפועל".

4. באשר למידת הפגיעה

מידת הפגיעה בערך המוגן, במקרה הנדון הינה ממשית.

הנאשם עבר את העבירה בין כותלי הכלא במקום בו כלואים אנשים המרצים עונשי מאסר בגין עבירות בהן הורשעו, במקום בו יש לשמור על השוהים. החזקת סכין בין כותלי הכלא מהווה חתירה תחת שלטון החוק, במקום בו הרשות ממונה על ביטחון האסירים.

אין צורך להכביר מילים על תת תרבות הסכין, בתי המשפט הביעו זה מכבר עמדתם כי גם אם לא נגרם נזק בפועל ואין קורבן יש להגן על ציבור הקורבנות הפוטנציאליים.

קרי, אין חשיבות אם היה בכוונתו של הנאשם להשתמש בסכין אם לאו. החזקת הסכין כשלעצמה היא זו היוצרת את הסיכון וזאת עקב השימוש הפוטנציאלי הגלום בו והסיכון הרב שטמון בחובו.

5. באשר למדיניות הענישה הנוהגת

מדיניות הענישה הנהוגה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על הנאשמים עונשים אשר נעים החל מענישה הצופה פני העתיד, דרך מאסר לתקופה הניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכלה בעונש של 12 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה.

העונש במקרה זה בין השאר הינו נגזרת של הנסיבות.

יש הבדל בין החזקת סכין ברכב בנסיבות שונות לבין החזקה על גוף האדם. (ראו ת"פ טבריה 21123-09-13 **מדינת ישראל נגד עלי חאסן** (17.2.14)).

א. ת"פ 21123-09-13 (טבריה) **מדינת ישראל נ' עלי חאסן** (17.02.14), במקרה שם הנאשם, בהיותו אסיר בכלא שאטה, החזיק דוקרן מאולתר שלא כדיון. כב' בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין החזקת סכין בין כותלי בית הסוהר נע בין חודש מאסר בפועל ועד מאסר בפועל של עד 12 חודשים. כב' בית המשפט הטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 9 חודשים, מהם 3 חודשים בפועל והיתרה על תנאי. כמו כן נקבע כי עונש המאסר שהוטל ירוצה בחופף ובמצטבר למאסר אותו ריצה הנאשם בעת מתן גזר הדין ובאופן שהנאשם ירצה חודש במצטבר וחודשיים בחופף, כמו כן הנאשם חויב לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

ב. ת"פ 19660-11-09 (טבריה) **מדינת ישראל נ' עלי אשעל** (08.04.10), במקרה שם הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירה של החזקת סכין באופן שבהיותו אסיר בכלא גלבו, החזיק על גופו סכין מאולתרת בעלת להב. כב' בית המשפט הטיל על הנאשם עונש מאסר של 8 חודשים, מהם 4 חודשים בפועל והיתרה על תנאי למשך 3 שנים וכן קנס כספי על סך 1,000 ₪.

ג. ת"פ 9832-04-09 (שלום טבריה) **מדינת ישראל נ' סעודי** (08.04.10), במקרה שם הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין באופן שבהיותו אסיר בבית הסוהר שיטה החזיק בכיסו סכין עם להב קבועה. כב' בית המשפט הטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 10 חודשים, מהם 5 חודשים בפועל והיתרה על תנאי נקבע כי העונש ירוצה בחופף ובמצטבר לעונש המאסר אותו ריצה הנאשם בעת מתן גזר הדין ובאופן שהנאשם ירצה 4 חודשים במצטבר למאסר אותו הוא ריצה באותה עת.

ד. ת"פ 5950/07 (י-ם) **מדינת ישראל נ' בוסתנאי** (16.06.10), במקרה שם הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת סכין. כב' בית המשפט הטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 6 חודשים בפועל, כמו כן הופעל עונש מאסר על תנאי למשך 6 חודשים שירוצה בחופף וכן עונש הצופה פני עתיד.

ה. בת"פ 38216-07-13 (טבריה) **מדינת ישראל נ' אלי איוב** (04.05.14), במקרה שם הנאשם הורשע

במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת סכין באופן שבהיותו אסיר בכלא צלמון החזיק דוקרן מאולתר. כב' בית המשפט הטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 4 חודשים, מהם 32 ימים בפועל והיתרה על תנאי.

ו. ת"פ 18259-12-10 (נצרת) **מדינת ישראל נ' ניב הרוש** (07.09.11), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סכין בבית סוהר. כב' בית המשפט ציין כי החזקת סכין בין כותלי הכלא מהווה חתירה למעשה תחת שלטון החוק ושלטונות שב"ס הממונים על בטחונו של האסיר ובטחונים של אסירים נוספים. על הנאשם הוטל עונש מאסר בפועל למשך 4 חודשים מתוכם חודש במצטבר לעונש אותו ריצה בעת מתן גזר הדין והיתרה בחופף וכן עונש מאסר על תנאי.

6. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, סעיף 40ט'.

הנאשם הודה, וחסך זמן שיפוטי.

הדעת נותנת כי הנאשם תכנן את ביצוע העבירה שהרי העבירה המיוחסת לנאשם הינה עבירת של החזקת סכין בכלא מוצפן בקופסת סיגריות.

הנזק שהיה צפוי במקרה הנדון הוא רב. החזקת סכין ככלל, ובתוך מתקן כליאה בפרט, מסכן את הציבור ואפשר באמצעותו לפגוע באנשים רבים, במקרה הנדון באסירים רבים.

לא ברור מה הנסיבות שהביאו הנאשם לבצע את העבירה.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון ומשכך לא הציגו פסיקה לעניין מידת העונש ומדיניותו.

הדעת נותנת כי הנאשם הבין היטב את חומרת מעשיו.

7. מתחם העונש ההולם לעבירות נשוא כתב האישום

כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירות שביצע הנאשם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בנסיבות בהן עסקינן בעבירה של החזקת סכין בין כותלי הכלא, אני סבורה כי מתחם העונש נע בין עונש מאסר שאפשרי שירוצה על דרך של עבודות שירות לבין שנת מאסר.

8. העונש ההולם לנאשם שלפני

א. כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(ב) יש להתחשב בעונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

ב. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, סעיף 40 י"א.

הדעת נותנת כי אם הנאשם ירצה עונש מאסר יפגע הנאשם ותיפגע משפחתו. הנאשם אב לשישה ילדים, עובד כנגר, כך נטען, לא הוגשו אישורים לעניין מקום עבודה.

נטען כי מזה ארבע שנים לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

בעצם הודייתו הנאשם נטל אחריות על מעשיו.

באשר לעברו הפלילי, רשומות הרשעות קודמות כשהאחרונה בהן היא משנת 2010 והנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר ותלוי ועומד נגדו עונש מותנה.

העבירה בוצעה בשנת 2010.

9. העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם

לאחר שבחנתי את כל הנדרש כמפורט לעיל לקולא ולחומרה, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואת שאינן קשורות לביצוע העבירה, את העונש הנוהג ואת העונש ההולם לנאשם שלפני,

את עברו הפלילי, את העובדה שתלוי נגדו מאסר מותנה מת"פ 1692/07 מבית משפט השלום באילת מיום 27.10.09, ואת העובדה שמאסר על תנאי אינו חלק מהמתחם כי אם נתון שהנאשם "סוחב על שכמו" (ראו עפ"ג 37323-12-12, מ"י נ' מוחמד חמזה (18.2.13)).

את העובדה שהנאשם ביצע את העבירה בין כתלי הכלא כשעונש מותנה, כאמור לעיל, תלוי על צווארו מחד גיסא, ומאידיך גיסא, את העובדה שהעבירה בוצעה בשנת 2010.

את הסדר הטעון שנרקם בין הצדדים, הגם שהנאשם, מחד גיסא עתר לכבדו, ומאידיך גיסא טען כנגד חוות דעתו של הממונה.

אני סבורה כי לאור כל האמור, הנכון היה במקרה הנדון, בו החזיק הנאשם סכין בין כתלי הכלא בעוד עונש מאסר תלוי על צווארו, כאמור לעיל, להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל ולהפעיל את העונש המותנה בחלקו הארי במצטבר, ובחלקו המזערי בחופף.

אני סבורה כי נסיבות המקרה הנדון הינן חמורות מאד, והינן מסוג עבירה של החזקת סכין אשר החומרה בה היא ברף הגבוה.

דא עקא, הצדדים הציגו הסדר, ומצאתי, בנסיבות הענין, חרף התנהלות הנאשם, אשר מחד גיסא עתר לכבד את ההסדר ומאידיך גיסא טען כנגדו, לסיים את ההליך בענינו של הנאשם במסגרת ההסדר.

10. סוף דבר:

אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. אני מפעילה את העונש המותנה מת"פ 1692/07 בבית משפט השלום באילת, למשך ששה חודשים.
2. אני מטילה על הנאשם ששה חודשי מאסר.
3. הנאשם ירצה את עונש המאסר שהוטל ואת עונש המאסר שהופעל בחופף, ובאופן שעל הנאשם לרצות ששה חודשי מאסר.
4. אני מטילה על הנאשם מאסר למשך שבעה חודשים, אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים ממועד שחרורו יעבור עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.
5. אני מפעילה את ההתחייבות מת"פ 1692/07, מבית משפט השלום באילת, וקובעת כי הנאשם ישלם סך של 10,000 ₪ ב- 5 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון החל מיום 1.8.14 ולאחר מכן בכל 1 לחודש.
לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מידי.
6. בשולי גזר הדין מצאתי לציין, כי ההגנה חלקה, טענה רבות וארוכות כנגד חוות דעתו של הממונה. מצאתי כי הממונה פעל מכח סמכותו ובהתאם להוראת סעיף 51(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. הממונה התבסס בהחלטתו על עמדת המשטרה בעקבות מידע חסוי שהובא לפניו, מידע שגם הוצג לפני, מידע אותו שקלתי ובחנתי, מידע עדכני המבסס את החשש לשבץ את הנאשם בעבודות שרות. מצאתי כי שיקול הדעת שהפעיל הממונה התבסס על נתונים רלוונטיים ועדכניים שהובאו לפניו. משכך, לא היה מקום לחייב את הממונה לפעול בשונה מהחלטתו.
הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשע"ד, 14/07/2014 במעמד הנוכחים.

ליאורה פרנקל (שיפמן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 9

על מנת לאפשר לנאשם למצות את הליכי הערעור, אני דוחה את ביצוע גזר הדין עד ליום 28.8.14.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר הדרים עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 9787377-08, 9787336-08, אלא אם כב' בית המשפט המחוזי יחליט אחרת, ובכפוף לכך שהנאשם יחתום על התחייבות עצמית נוספת על סך של 10,000 ₪, ותחתם ערבות צד ג' על סך של 10,000 ₪.

המזכירות רשאית לקבל ערבות צד ג' של אשתו גב' אמאר מחג'נה ת.ז. 033625948, ובכפוף לכך שהנאשם יפקיד ערבון נוסף, כספי, בסך של 5,000 ₪, ובכפוף לכך שינתן צו עיכוב יציאה מהארץ והנאשם יפקיד את דרכונו בתוך 24 שעות במזכירות בית המשפט.

באשר לעתירת הנאשם לעכב את הפעלת ההתחייבות עד לאחר שחרורו מהמאסר, הואיל והנאשם הודיע כי בכוונתו להגיש ערעור, הנאשם ישטח בקשתו בפני כב' בית המשפט המחוזי במסגרת הערעור.

בשלב זה אני מעכבת את ביצוע רכיבי כל העונש עד ליום 28.8.14, אלא אם כב' בית המשפט המחוזי יחליט אחרת,

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשע"ד, 14/07/2014 במעמד הנוכחים.

ליאורה פרנקל (שיפמן), שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הבקשה נדחית.

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשע"ד, 14/07/2014 במעמד הנוכחים.

ליאורה פרנקל (שיפמן), שופטת

עמוד 10